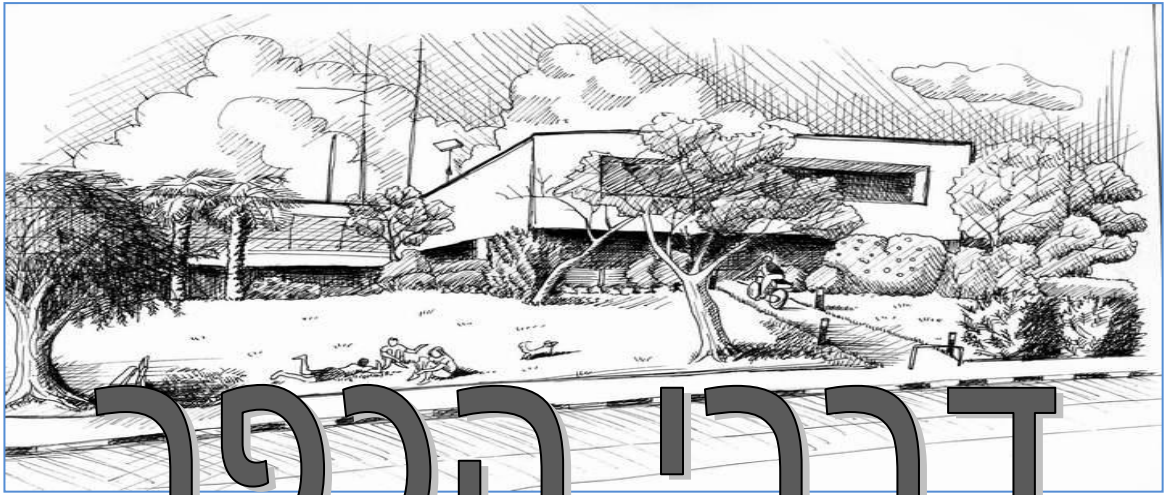

דברי הכפר

החול יזכור מילים: נתן יונתן

החול יזכור את הגלים אבל לקצף אין זוכר
זולת ההם אשר עברו עם רוח לילה מאחר
מזכרונם הוא לעולם לא ימחה.

הכל ישוב אל המצולות זולת הקצף הלבן.
נרות הלילה דענו. הידידות האהבה
הנעורים שבאו פתע אל סופם
הנעורים שבאו פתע אל סופם.

כמוהו גם על חוף ליבם רטט אז משהו חיוור
והם רשמו בתוך החול, כשהירח העובר
האיר פתאום פנים זרות ושחוק רפה.

הכל ישוב אל המצולות...

היו שם קונכיות ריקות שנהמו קינה של ים
ובית עלמין על הגבעות
ושניים שחלפו דומם
בין החצב והקברים והשיקמה.

הכל ישוב אל המצולות...

גיליון מס' 2404 * כ"ה ניסן תשע"ד * 25 באפריל 2014
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

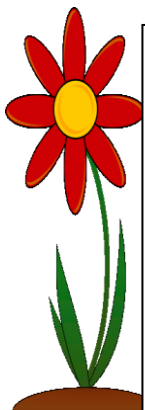
יהב דבולט (נכד)	1.5	סופיה גליק (נכדה)	27.4
גל המרשלג (נכד אנגלסברג)		רועי אדלשטיין	28.4
זאב ניצן	2.5	גל פרנקו (נכד וולפין)	
דוד ארנברג		אביב זפרני	
אביב אלמן		ג'נט פרימוסט	29.4
טל אליאב		אורית כהנה	
פנינה זאבי	3.5	עידן סמברג (נכד)	
נפתלי דוארי (נכד)		זיו נח זולטי	
עדי בת (נכד פרלסון)		ענבר ניר (נכדה)	
		רן גינת	30.4

מזל-טוב!

ימי נישואין

נירה ומיכי קורן	1.5
אתי ואורי אדלשטיין	2.5
נעמה ואסף סולומון	3.5

נזכור

גב' לורה ינטיס	26.4.06	בניסן תשס"ו	כח
גב' סוניה וגנר	25.4.98	בניסן תשנ"ח	כט
ג'ו ריפקינד	3.5.92	בניסן תשנ"ב	ל
יוחנן סלע	10.5.86	באייר תשמ"ו	א
עופר פרנק	7.5.00	באייר תש"ס	ב
דוד גיירינגר	7.5.62	באייר תשכ"ב	ג

תפוחים בשליבן הרמן רוזנבלט

ב-1943 נשלחנו למחנה אחר בגרמניה, במקום בשם שליבן. שם נשלחתי לעבודה בייצור פצצות נגד טנקים. עבדתי בלילות, וישנתי במהלך היום. תמיד היה לי קר, ותמיד הייתי רעב.

יום אחד הופיעה אמי בחלומי. היא אמרה מעט מאוד: "אני שולחת לך מלאך". ואז התעוררתי.

כמה ימים לאחר מכן, הלכתי במחנה, קרוב לגדר. מובן שאי אפשר היה לגעת בגדר, כי היא הייתה מחושמלת. אם רק התקרבת לגדר, הנאצים היו יורים בך. אבל קלטתי משהו בזווית העין, מעברה השני של הגדר: ילדה קטנה, בת עשר, שהתחבאה מאחורי עץ.

אז לא ידעתי זאת, אבל היא הייתה בת למשפחה יהודית שהתחזתה כלא-יהודית. אביה הכיר כומר, שסידר מסמכים מזויפים עבור המשפחה כולה. הם לא רצו שיזהו אותם בפולין, ולכן עברו לגרמניה ועבדו בחווה.

הסתכלתי סביב ובדקתי שהשומרים אינם משגיחים בנו. ואז שאלתי אותה, בגרמנית: "יש לך משהו לאכול?" ראיתי שלא הבינה אותי, וחזרתי על הבקשה בפולנית. היא הושיטה יד אל כיס מעילה, הוציאה תפוח, וזרקה אותו אליי.

התפוח נחת בין שתי שורות גדר תיל, ואני הסתכנתי בזחילה ביניהן. אבל זה היה שווה את המאמץ. כמה זמן עבר מאז שראיתי תפוח!

תפסתי את התפוח, ובעודי רץ, שמעתי אותה אומרת: "להתראות מחר."

למחרת באתי אל אותו מקום באותה שעה. היא הייתה שם, וזרקה אליי פרוסת לחם.

אמי צדקה. היא שלחה לי מלאך.

פגישה עיוורת

אחרי המלחמה ניסיתי לשקם את חיי. נסעתי קודם לאנגליה ואז לארה"ב. למדתי אלקטרוניקה ושירתתי בצבא ארה"ב. התארסתי ועמדתי להינשא שלוש פעמים, אך ביטלתי את האירוסים בכל פעם... כנראה שלא מצאתי את בחירת לבי. בסופו של דבר פתחתי בניו-יורק עסק להנדסת חשמל.

יום אחד, ב-1957, קיבלתי שיחת טלפון מחברי סיד. הוא היה הונגרי ויצא באותה עת עם צעירה יהודיה מניו-יורק, שהייתה אף היא הונגריה. לאישה זו הייתה חברה פולניה, וסיד חשב שמכיוון שאני פולני, אולי הוא ישדך בינינו.

בתחילה התנגדתי, ידיי היו מלאות עבודה בעסק שלי, ולא היה לי כל עניין בפגישות עיוורות, אבל סיד עמד על כך שאנסה לפחות.

נפגשתי איתה. שמה היה רומה, והיא הייתה אחות בבית החולים בברונקס. יצאנו לארוחת ערב והיה לנו נעים ביחד. היא הייתה יפה, עדינה וחכמה.

בדרך הביתה, התחלנו לדבר על חוויות המלחמה שלנו. סיפרתי לה שהייתי במחנה ריכוז.

"ואיפה היית את?" שאלתי.

"התחבאתי עם הוריי בגרמניה", היא אמרה. "ליד החווה שלנו היה מחנה ריכוז. נהגתי ללכת לגדר, ולזרוק אוכל לילד אחד."

"באמת? איך הוא נראה?"

"הוא היה גבוה ורזה".

טוב, הרבה אנשים היו גבוהים, וכולם במחנה היו רזים. שאלתי אותה: "מה הוא נעל?"

"סמרטוטים".

אני נעלתי סמרטוטים.

הקשיתי עוד: "כמה זמן זה נמשך?"

"בערך שבעה חודשים".

"ויום אחד, הוא אמר לך לא לבוא יותר, כי מעבירים אותו למחנה אחר".

"כן".

"טוב, רומה, אני הייתי הילד הזה".

"ואני הייתי הילדה".

הצעתי לה נישואין באותו הרגע.

"אתה מטורף", היא אמרה.

"עכשיו, אחרי שמצאתי אותך", אמרתי, "אני לא מתכוון לאבד אותך שוב".

כמה ימים לאחר מכן, היא הזמינה אותי לביתה, לסעודת שבת. כעבור מספר חודשים נישאנו....

כשאנשים שואלים אותי איך עברתי את המלחמה בשלום, אני עונה ששרדתי בזכות שלושה גורמים מרכזיים :

ראשית, רומה קיימה אותי במשך שבעה חודשים. היא הזינה לא רק את קיבתי, כי אם גם את נשמתי. היא נתנה לי תקווה. שנית, אחיי טיפלו בי במסירות יוצאת דופן. כולנו רעבנו ללחם, אך בכל יום הם בצעו חתיכה מקצבת הלחם שלהם ונתנו לי, מכיוון שהייתי נער מתבגר. הם טיפלו בי באהבה אמיתית. פעמים רבות הם הצילו אותי ממוות.

ושלישית, אני מאמין ששרדתי משום שאמי מעולם לא עזבה אותי. לא רק במהלך המלחמה, אלא עד עצם היום הזה, היא אתי, מגנה עליי.

טקס יום השואה

הציבור מוזמן לטקס יום השואה

שיערך ביום ראשון 27.4 בשעה 20:00

בחדר האוכל את הטקס תוביל המכינה

בהשתתפות הנעורים

כל הציבור מוזמן

יום שלישי, כבר כמעט צהריים ופירורים לא הגיעו. אז החלטתי ברגע, לכתוב. ממש קצת, רק ממה ששמעתי וראיתי אני. ואז פתאום צלצל הטלפון, ונשמע צליל קבלת הודעה בדואר באלקטרוני שלי,

.... מסתבר שמשפחת רוזנקרנץ החליטה לקחת על עצמם, ולכתוב (שלא בתורם) פירורים. מה עושים? אחרי שכבר השקעתי.... אז הרי לכם שתי גרסאות של אותם הפירורים. זה אפילו יכול להיות מעניין. לא?!

שושנה שרקי

פירורי מימונה 2014

אז זהו, הרבנו לדבר ביציאת מצרים, לעמוד בפקקים ולהבטיח לעצמינו שבשנה הבאה גם אנחנו נהייה בין אלו שייכתבו עליהם, שהחליטו להעביר את החג בחו"ל – ולדעת שכנראה זה לא יקרה...אז לאחר שהשתגענו בניקיונות לחג ובערנו את החמץ אנו ממש שמחים להתנפל על כול פירור חמץ וכול המרבה במופלטה הרי זה משובח...

אז למרות הכול וביחד עם הכול הצלחנו ללקט עבורכם מס' פירורים כשרים לפסח מצד אחד ועם ניחוח חמץ מצידם האחר... אז אפשר להתחיל.

ביום שבת נחגג כמיטב המסורת שלנו פסטיבל האביב – הפישפשנטי של משק ילדים, פעילויות יצירה שונות, אוכל טעים, וכרגיל האווירה הטובה הפכו זה מכבר לאחד מסימני החג אצלנו ולנו נותר לומר תודה למארגנים ולמשתתפים, ומי שלא הגיע – הפסיד!

ערב הסדר נחגג גם השנה במס' מקומות – במועדון, במפגש, בטבע, וכמובן בבתים השונים. אנחנו בחרנו השנה את האפשרות האחרונה ובילינו בסדר משפחתי אינטימי, עם נוסחים פרטיים של "יציאות מצרים פרטיות" "דיינו" ושלושה עשר מי יודע? היה מיוחד וכיפי, שלא לדבר על האוכל הנפלא. סיר הבשר לא היה מעולם מגרה יותר... סביב השולחן הועלו גם זכרונות מהסדר הקיבוצי הישן והסדרים בשנים עברו בבית ההורים.

שמחנו לפגוש על השבילים, כמה וכמה פרצופים מוכרים שבאן מקרוב ורחוק לעשות את החג עם המשפחה. **מרקי דיוויס** (אח של **טוטסי**) ומשפחתו, שודאי עשו את החג לסבתא **בלה**. **גיל לוין** עמליה והבנות ששמחו מאוד את סבתא

הלן, וכמובן גם **דנה אלייב** המתוקה שהגיע עם בעלה ותנצל את ההזדמנות גם לחתונה מקומית...

עידו גרשמן הגיע מטילו הארוך בניו-זילנד, האם רק לביקור? נשמח לשמוע חוויות. **אידו** אחר, **פוקס** או "**פוקסי**" כפי שהוא מכונה אצל חבריו, אמנם לא הגיע מחו"ל אך התקרב הבייתה, כשעבר לגור במטולה, במסגרת לימודיו במכללת "תל-חי". וכיוון ש"רק על עצמי לספר ידעתי" כדברי השיר; אלינו, הגיע **גליל** לאחר חודש של צעידה בשביל ישראל ולקראת חודש נוסף. וקצת יותר מרחוק הגיע **אביב**, שניצל את חופשת הפסחא בפולין שם הוא לומד, להחליף חוויות מקצועיות עם אמא בנושא פיזיותרפיה, לתגבר את צוות ה"ריקושט" במכירות החג, וכמובן לבקר חברים. ואפילו לשרוד מירוך של 10 ק"מ יחד עם **גליל** במסגרת הצעדה השנתית והמירוך לזכר הנופלים מדישון. ועל אף הקשיים, החוויה הייתה גדולה ו"כוחותינו" חזרו בשלום לבסיסם... רק **גולן** שלנו נשאר הרחק בחברון לשמור על המולדת.

מזל טוב וברכות **לאבלין** ו**הרולד וולאך** וכמובן **לדורם** ומשפחתו לרגל הולדת הבת/הנכדה.

האם ביקרתם כבר בתערוכה באיילת השחר שבה מציגים גם **מרקי** וגם בתו **שרה'לה** כול אחד ואומנותו. אין ספק שתפוח הכישרון לא רק שלא נפל רחוק מהעץ, אלא נשאר צמוד ומחובר אליו. לכו לראות. מומלץ.

ואם כבר אומנות וכשרון, כבר כתבתי בעבר על הכיף והעונג, כשיוחאי וולפין משתף את התמונות שהוא מצלם בדף הפייסבוק שלו, חוויה דומה ומענגת לא פחות, מספקת יעלי זיו – פרנק בציורי המים המקסימים שלה. לא שאני דואג למרק צוקרברג, אבל רק בשביל זה כדאי לפתוח עמוד בפייסבוק...

תלמידי מערכת החינוך בגילאים השונים עומדים לחזור למסגרת בין החופשות השונות... עד להפסקה הבאה. כבר לא ברור האם יש ימי חופש בין הלימודים או ימי לימוד בין החופשות...

אדי נמנוב חזר בשעה טובה הבייתה ויישמח מאוד לביקורים.

האם חלו התפתחויות ושינויים וכול זאת יתקיים גם השנה הטקס באנדרטה לזכר קורבנות השואה??? עדיין מקווים שכן, כי אם לא, זה יהיה עצוב הרבה יותר מתרתי משמע...

אז החלטנו לקצר הפעם ולאפשר לכולכם יותר זמן לחזור לשגרה מאירועי החג.
שהכול יעבור לכם ממול הרבה בריאות. תעשו טוב ויהיה טוב!

שבת שלום ושבוע טוב.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

פירורי מצות ושמחה רבה

.... שוב יצאנו מעבדות לחירות....

**גם השנה לא פסח עלינו הפסח ושוב נתכנסנו לחוג את "והיגדת לבנך..."
היינו ובילינו ונהנינו רובינו עם בני משפחותינו וגם עם חברים.**

**את הסדר הקיבוצי הגדול והמופלא של ימים עברו, ישנן משפחות
שממשיכות ומתמידות עדיין לחגוג יחד בחברותא. דווח לנו, שבמועדון
החברים התכנסו כשמונים איש ואישה וטף, כאשר צילה וגדי היו אם ואב
הסדר. כולם נהנו עד מאוד. בחדר האוכל של המכינה ישבו מסובין 6
משפחות ואומרים שהיתה שם השמחה רבה. כדי לא לשכוח את המסע
הארוך של אבותינו במדבר, יצאו גם השנה משפחות ושבטים מבני ישראל,
לחגוג שם את הפסח. עוד קבוצות ומשפחות חגגו יחד, פה ושם, כאשר
למוטו של חג החירות השנה, נוספה גם מצוות כל דיכפין, ונעשה מעשה
לחבר את החברים שחיים בגפם, אל הביחד. מחשבה יפה ולא מובנת**

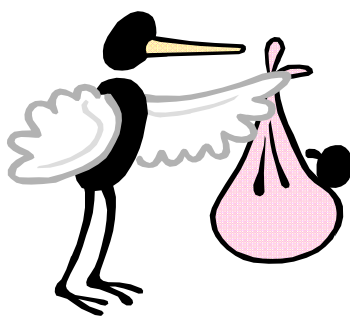
מאליה, כל הכבוד להוגים ולמבצעים. גם את המצווה הזאת, חייבים לאמץ ולדאוג שחברים לא ישארו בבדידותם - בחגיגות של כל החגים, בעתיד. להוסיף אותו לסיפור הכולל שלנו "והיגדת לבנך..." .

אל הארץ באו מרחוק - שבו בנים לגבולם - נקווה שלא רק לתקופת מה; ברוכה הבאה לדנה וויטהם, שהגיעה מאוסטרליה הרחוקה. שלום גם לדנה אילייב ובן זוגה שכמו ששמענו, עומדים למסד את הקשר ביניהם. רג'י וג'ייסון שוב חזרו מביקור בנים נכדים ואחים ברחבי תבל, עייפים אך מרוצים. ו... נכון, גם דינה ברור שוב חזרה, הפעם מיפן. ויש עוד הרבה בנים ונכדים שהגיעו ושימחו את בני משפחותיהם שזאת עבורם, בעצם השמחה הכי רבה של 'אביב הגיע פסח בא'.

הפנינג 'פסטיבל אביב' נחגג במגוון פעילויות ושמחה לילדים. שני בחורים שקוראים לעצמם 'הקרקס הירוק' הפליאו לעשות בבועות סבון מגוונות, בלונים בכל מיני צורות ומעשי לוליינות על עמוד וחבל. הם היו באמת מקסימים. והיו פיתות על הטאבון וצ'יפס ומצות עם אבוקדו... ו'שמחה רבה' כבר אמרתי? שוב, כל הכבוד למארגנים מכל הגוונים ומכל הגילאים. תודה לכם, היה מאוד מהנה ומוצלח.

אמה ליפשיץ, החלה לעבוד בתלתון הבוגר. הילדים שמחים ההורים שמחים, אמה, שיהיה לך טוב ובהצלחה.

שושנה ש.

במזל-טוב
בת נולדה
לדורם וולך ואלה
נכדה לאבלין והרולד
שפע ברכות לכל המשפחה

המכינה בסדרת ירושלים

לפני כשבועים, יצאנו לעיר ירושלים במסגרת: סדרת ירושלים, שעיקר מטרתה להכיר את העיר על כל רבדיה בשבוע אחד. את השבוע התחלנו בעצם ביום שישי בבוקר, כאשר נסענו לשכונת רמות החרדית, על מנת לחוות שבת על פי ההלכה והתארחנו בארוחות שישי בערב ושבת בצהריים אצל משפחות חרדיות בשכונה.

בזמן ששהינו עם המשפחות בארוחות השבת, פגשנו את בני העדה החרדית באמת ולא מבעד למסכי הטלוויזיה, או באמצעות ידיעות בעיתונים. וקיבלנו מהם תשובות והסברים לכל השאלות ששאלנו. דיברנו עם מגוון אנשים מהעדה החרדית. החוויה הייתה טובה ומעניינת לכולנו אך נשארנו לאחריה עם הרבה שאלות בנוגע לחיים משותפים עם האוכלוסייה החרדית.

לאחר מכן נסענו למרכז ירושלים, הסתובבנו בקבוצות בעיר וחקרנו את השכונות השונות וההיסטוריה שלהן (קינג ג'ורג', נחלאות, שוק מחנה יהודה..). פגשנו בסגן ראש העיר עופר ברקוביץ, ממקימי תנועת התעוררות, למדנו ממנו על כך שאם למישהו יש מספיק כוח רצון לשנות והוא מוכן לפעול ולהתאמץ, הוא גם יצליח לעשות זאת.

ביום שני שמענו הרצאות של פוליטיקאים מש"ס ומרצ, ועברנו סיורים בהר הרצל ובית המשפט העליון. בביקור בהר הרצל למדנו על אנשים שהיו גיבורים במלחמות השונות של ישראל, זה היה משמעותי עבורנו מפני שבקרוב אנחנו מתגייסים וחלקנו אולי נעמוד בדילמות ובמצבים דומים לאלה שאנשים שדיברנו עליהם, עמדו בהם.

ביום שלישי נסענו מוקדם בבוקר להר הבית, שם חווינו חוויה משמעותית ושונה מאוד. חשנו את המתח בין היהודים למוסלמים וזרים במדינה שלנו, בכל מקום ברחבת הר הבית שבו עברנו צעקו לעברנו קריאות "אללה הוא אכבר" ובמקומות מסוימים לא אפשרו לנו לעמוד או לשבת ולעבור את ההדרכות בצורה נינוחה.

בהמשך היום סיירנו במוסררה, עם צ'רלי ביטון, אחד ממנהיגי הפנתרים השחורים שסיפר לנו על חייו בשכונה. ביום רביעי ערכנו סיור במזרח ירושלים, ביקרנו בקבר רחל ובכפרים פלסטיניים ודנו בעניין הסכסוך וחלוקת ירושלים. בקבר רחל דנו בעניין שביהדות קבר הוא דבר טמא, אך בכל זאת קבר רחל הפך למקום מקודש ומגיעות אליו נשים מרחבי הארץ להתפלל. בסוף הסדרה

נפגשנו עם תמי מולד חיו ברדיו 'קול השלום', והקלטנו כתבות בנושאים שונים על מה שחווינו בשבוע.

הסדרה הייתה משמעותית עבור כולנו, כל אחד קיבל ממנה ולמד משהו שונה ויצאנו ממנה עם הרבה זיכרונות, ידע, וגיבוש קבוצתי.

יעלה לאור. מכינת גליל בכפר הנשיא.

והרי לכם עוד סוג של משוב. המראה על העזה, נועזות, נאורות ורצינות.

ה ג נ

לפני זמן קצר שבתי מנסיעה לארה"ב. במלון קטן בפלורידה בו שהינו, התקיימה באחד הערבים הרצאה של אדם בשם ד"ר פרד ברודר בהקשר של ספר שכתב בשם "האם החיים שלך זקוקים לתרופה משלשלת"?

הספר עוסק במתן מרשמים לחיים טובים יותר.

השם המסקרן של הספר משך אותי ללכת בערב ולהקשיב להרצאתו הקצרה ומההרצאה נשתמר בי הסיפור הקטן והחמוד הבא:

בחור צעיר נכנס לחנות שכונתית ושואל את בעל החנות אם הוא יכול השתמש בטלפון. בעל החנות מהנהן בהסכמה והוא שומע בעל כורחו, את שיחתו של בחור הצעיר. הבחור מתקשר למישהו ושואל אותו אם הוא זקוק לגנן.

מעברו השני של הקו כנראה שהתשובה הייתה שיש להם גנן ושהם אינם זקוקים לגנן כרגע.

הצעיר ממשיך ומקשה: "האם הגנן שלכם מקצועי דיו לטעמכם"?

כנראה שהוא מקבל תשובה שהם מרוצים מהגנן שלהם כי בעל החנות שומע את הבחור הצעיר ממשיך 'ומנדנד' להם: "האם תהיו מוכנים לשקול להחליף אותו בעתיד"?

כנראה שהוא קבל תשובה שלילית. הוא הודה להם בנימוס וסיים את השיחה.

בעל החנות, נכמרו רחמיו על הצעיר ועל ניסיונותיו העקשניים, שלא עלו בהצלחה. הוא פנה אליו ואמר לו: "תראה בחור צעיר, לא יכולתי להימנע מלהקשיב לשיחה. צר לי על התשובה השלילית שקבלת, אבל שמע לאדם מבוגר ממך, אתה נשמע לי מאד אמביציוזי והיה בטוח שיגיעו ימים טובים

ותהיה לך הרבה עבודה".

הבחור הביט בו ואמר בחיוך: "תודה על הדאגה, אבל אני דווקא מאד מרוצה מהשיחה. אני הוא הגגן של המשפחה שאיתם דיברתי רק הרגע. זו הדרך שלי לוודא שאני עושה מלאכתי נאמנה..."

(מתוך הרצאה ששמעתי של ד"ר פרד ברודר)

ד"ר ברודר עצר לרגע, נתן לחיוכים להירגע ולסיפור לשקוע ואז סיכם: **"כדאי מידי פעם לכולנו לשאול את הקרובים אלינו, האם אני בסדר?"**

או, איך אני נוהג אתך?" "שאלו", הוא מציע "את בן הזוג, שאלו את הילדים, שאלו את ההורים, את חברים לעבודה, שאלו את חברים..... ואחרי ששאלתם, הקשיבו לתגובה. אל תתגוננו, אל תיעלבו...פשוט הקשיבו, הפנימו ואז עשו עם מה ששמעתם כרצונכם.

נכון וחכם: לבקש משוב, לדעת לתת ולהשכיל לקבלו מבלי להפגע.

מעבדות לחירות

בכל שנה ניתנת לנו הזדמנות לבדוק עם עצמנו האם אנחנו באמת נמצאים במקום שאנחנו רוצים להיות בו? האם המקום הזה גורם לנו אושר ובחרנו להיות בו מתוך חופש אמיתי? או מתוך הרגל? הכרח? תנאי? פשרה?

מהי עבדות?

עבדות להרגלים שלא משרתים את מטרות החיים שלנו, לרגשות שכובלים אותנו בתחושת כאב וחוסר סיפוק, עבדות לאגו שמנהל חלקים גדולים ממערכות היחסים שלנו, בין אם זה בן / בת הזוג, הבוס, הילדים, ההורים, החברים או כל אחד אחר.

חירות אמיתית משמעה חופש. חופש מהתניות ומאגו. חופש להיות מי שאתה.

והנה מתקרב אליו חג העצמאות ונצטרך לשוב ולהגות מהי עבורנו עצמאות ומה בינה לבין חירות.

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

מה השתנה ???

אז באמת מה השתנה
והאם השתנה
משהו בחג השנה...
לא ידידי
הלוואי הלוואי
אך גם השנה בחג המצות
נפלו בשדרות כמה פצצות
"לא היו נפגעים או נזק" וצה"ל הגיב
שואל "זה שאינו יודע לשאול ובעצמו משיב:
גם השנה כלום לא השתנה..."

אז באמת מה השתנה
והאם השתנה
משהו בחג השנה...
לא ידידי
הלוואי הלוואי
כי גם השנה
והפעם ברעננה
נרצח לחינם בחור צעיר
משום שהעיז למישהו להעיר
ו"פגע לו בכבוד" ... שומו שמיים!
שואל התם וסופק כפיים:
עד מתי וכמה עוד
נשאל: למי למי יש יותר כבוד???

אז באמת מה השתנה
והאם השתנה
משהו בחג השנה...
לא ידידי
הלוואי הלוואי

גם השנה שעות של זחילה בפקקים
 ערמות זבל בחופים ובפארקים
 וצוחק הרשע ואפילו לא שואל
 מתי תשתנה "עם ישראל"...

אז באמת מה השתנה
 והאם השתנה
 משהו בחג השנה...
 לא ידידי
 הלוואי הלוואי.
 אז גם השנה הבן החכם
 נותר כהרגלו בוש ונכלם
 עד מתי? הוא שואל בטרזניה
 תמשך אצלינו ה"חד גדיא"
 של מעשה ותגובה
 שואל והולך בלי לקבל תשובה...

אבי

לֹחַ מִזְדַּעוֹת

שר"פ

הקיצורים למוקד השר"פ לא עובדים בינתיים.
 אפשר תמיד להגיע למוקד במספר המלא - **03-6190579**
 ורצוי מאוד להכניס את המספר לטלפון הנייד.
 כך אפשר יהיה בשעת הצורך להתקשר מכל מקום בארץ.

נורית

הודעה לחברים - חיוב שימוש ברכב
לחיוב השימוש ברכב בחודש אפריל יתווסף החיוב של
חודש פברואר 2014.

מתן חיסוני כלבת

הוטרינר רון ישראלי יגיע לקיבוץ לתת חיסונים לכל בעלי החיים
ביום חמישי 1/5/14 בשעה 16:00
ליד הסדנא של רג'י.

פרטים נוספים על לוח המודעות שליד המזכירות.

לחברים שמשדרגים סמארטפון

אני מעוניינת לקנות גאלאקסי 2 יד שנייה.

טלפון 4523, לא בין 2 ל-4 בצהריים.
תודה מראש. צפורה

מפגשים משלנו

עם

נתן ברק

על

ביטחון ביישוב

ביום שישי 25/4

בשעה 10:00

במפגש

כולם מוזמנים

קצת מהשבוע - מבזקי תנועה

"צריך לייבש את הביצות ולא לנסות לרדוף אחרי היתושים" כך אמר השבוע איתן ברושי בגינוי חריף לפורעים שביצעו פעולות טרור נגד כוחות צה"ל ב"יצהר". אסור להמשיך לחשוב שרבים, ראשי היישובים והמנהיגות הפוליטית לא יודעים מי הם הפורעים, אלה לא עשבים שוטים, זוהי מגמה שיש לחדול ולעצור בתקיפות וחדות". מוזמנים לשמוע ראיון של איתן ברושי, מזכ"ל התנועה ברשת ב' בנושא:

<http://192.118.60.6/radio/2014/04/10/5617231.mp3?preventCache=2118032>

מעל 60 סטודנטיות וסטודנטים לחינוך והוראה במכללת "אורנים" קיבלו השבוע מלגת לימודים ומחייה מטעם קרן קמע של התנועה הקיבוצית. בטקס חגיגי בו השתתפו סטודנטים רבים, אנשי המכללה, נציגי גופי חינוך שונים ונציגי התנועה הקיבוצית הוענקו המלגות. מטרת המלגות היא להמשיך את חזון התנועה השם את החינוך ובנייתו במרכז, "אנחנו פועלים מתוך הבנה כי את ההשפעה על המציאות והמנהיגות של מדינת ישראל תוכל התנועה ליצור חזרה רק באמצעות השקעה אמיתית בחינוך ובמחנכים" אמרה השבוע ד"ר גבי אוסם, מנהלת מחלקת החינוך של התנועה אשר הנחתה את הטקס.

מלבד המלגות שהוענקו התקבל השבוע מסמך חשוב מטעם הגב' חדוה מרק, העומדת בראש היחידה להכוונת חיילים משוחררים במשרד הביטחון המודיע כי חיילות וחיילים משוחררים שהינם בני קיבוץ ימדדו בתנאים זהים לאלה שאינם בני קיבוץ בשאלת קבלת המלגות מהמשרד. זוהי פריצת דרך שהובלה על ידי ד"ר רינת גלילי, ראשת אגף החברה של התנועה ותאפשר לבנים ובנות רבים בתנועה הקיבוצית להסתייע במדינה בבואם ללמוד ולפתוח את חייהם האזרחיים. מוזמנים לקרוא את המסמך באתר הקיבוצים.

ביום רביעי השבוע קיבל מזכ"ל התנועה, איתן ברושי, את פרס יקיר "עליית הנוער" בשם התנועה הקיבוצית הפועלת כבר עשרות שנים לקליטת נוער עולה. גם היום פועלים קיבוצים ופנימיות קיבוציות במסגרת "עליית הנוער" והמנהל לחינוך התיישבותי של משרד החינוך. הטקס נערך במעמד שר החינוך והשתתפו בו גם ד"ר גבי אסם ואורי בראל המוביל ומלווה את נושא "עליית הנוער" במחלקת החינוך.

את הסיור השבועי של מטה התנועה ערכנו השבוע בקיבוצי הגליל העליון, הסיור נמשך יומיים והיה ממצה ומעשיר מאד. מטה התנועה סייר בלהבות הבשן, מחניים ודפנה ופגש חברות וחברים רבים במפגש פתוח שנערך בערב הסיור, המועצה האזורית גליל עליון הינה מועצה הכוללת קיבוצים בלבד ולאורך השנים נוצרה בה פעילות משותפת והדוקה בין הארגון הכלכלי, המועצה ומנהיגויות הקיבוצים לטובת חברות וחברי הקיבוצים. את הסיור הובילה רכזת

האזור מטעם התנועה, ריי רותם שסיפרה על חשיבות המפגש בין ראשי התנועה ומנהליה לבין החברים והחברות החיים באזור.

לקראת הפסח ובאופן חגיגי במיוחד נפרדו כל פעילי ופעילות התנועה הקיבוצית ממרקי לוי, מנכ"ל התנועה היוצא, אביב לשם, הדובר הקודם וניבה לניר המסיימת את ניהול פרויקט תל"מ בתנועה. הפרידה החגיגית התקיימה באורווה המפורסמת של קיבוץ יפעת ונישאו בה ברכות מרגשות לכל העוזבים. פעילי ופעילות התנועה התחילו את המפגש בסיור מצחיק ומרגש ב"מוזיאון תולדות הקיבוץ" של "יפעת" והמשיכו לערב משמח של שירה בציבור, אוכל טוב מעשה ידיהם והרבה צחוקים (בעיקר בנאומו של מרקי לוי שהפליא כרגיל ברצף בדיחות חדות ושנונות).

הארגון הכלכלי האזורי "מילואות" ערך השבוע את סיכומו השנתי, איתן ברושי, מזכ"ל התנועה, דגן לוין, ראש אגף הכלכלה, ליאת פאר, רכזת האזור מטעם התנועה הקיבוצית, ראשי המועצות האזוריות מטה אשר וזבולון ואורחים נוספים בירכו את הנהגת הארגון ובראשה און ברזילי(ראש הנקרה), מנכ"ל הארגון ויונתן מלמד (רמת יוחנן) יו"ר הארגון. בברכתו אמר ברושי כי "הארגון מוכיח שבאיגום המשאבים ועבודה משותפת ניתן להגיע לתוצאות איכותיות שיסייעו בצורה אפקטיבית לחייהם של חברות וחברי הקיבוצים" יונתן מלמד קרא למנהיגות התנועה הקיבוצית לקחת משימות רחבות המאגדות את מנהיגויות הארגונים והתעשייה האזורית ואת כוחם בגדול לכדי עשייה במישור הארצי שתשפיע על התנועה כולה.

המאבק על הצמיחה והבנייה בקיבוצים ממשיך בחזיתות נוספות שאין רק היתרי הבנייה. השבוע התפרסם ב"דה מרקר" כי שר הפנים מעכב במשך זמן ארוך את הדיון בתמ"א 35, החלטה הקובעת את גבול הגידול של היישובים במרחב הכפרי בישראל והלכה למעשה חוסמת את יכולתם של קיבוצים רבים לגדול ולהתפתח במסגרת מגבלות התכנון והקרקע הקיימות. מוזמנים לקרוא את הכתבה בלינק הבא:

<http://www.themarker.com/realestate/1.2293767>

שיהיה לכולנו חג חירות שמח מלא בילוי והנאה,

ושבת שלום עופר נוימן

דובר התנועה הקיבוצית

הפינה הויזואלית

פעם אחת בשנה (לפחות!) אני מתמקם במרומי מגדל התחמיץ ומנציח את מראה הכפר שלם.

לפניכם אוסף קטן מה-"שלל"

מימין: מבט אל תחתית האסם.
משמאל: מבט במעלה האסם
באסם היום, יונים מקננות, ובתקופת הפסח - קול שמחה וצהלה

מימין: מבט לכוון האסם החדש, הנגריה (לשעבר) וצומת המקלחת הציבורית
משמאל: מבט לכוון הרי כנען (צפת) בריחוף מעל גג מה-שהיה-פעם הרפת

משמאל: מבט לכוון דרום לעבר שכנינו היקרים, טובא (מה זה יקרים!?)
מימין: מבט נוסף לכוון טובא ובמיוחד על אחד הלולים שהפך משתלה

ומי אינו זוכר את הלילות הארוכים של משלוחי העופות?
 כן, אלו היו בניני הלולים שפלשנו אליהם באישון לילה כדי לספק לעם ישראל רבע-עוף לחתונות.

מימין: מבט לכוון מזרח עם משרד ענף הערערים וברקע מגרש הראגבי.
משמאל: מבט לכוון דרום-מזרח. קצה רכס טובא. אגם טהור השופכין שלנו.

אח...אח..... כמה משחקי כדורגל וראגבי נערכו שם..... עדיין אפשר לשמוע את האוהדים
 השרופים מעודדים את הקבוצה בשאגות קרב: מוסי, אריק, אדי, דייב, שאול ועוד רבים....

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 25.04.17

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 4 - #17

HOLOCAUST MEMORIAL CEREMONY
Sunday 27.04 at 20:00 in the Dining Hall
Organized by: Pre-Army, Teens and Counsellors

Village News: Well, Pesach and Memuna have been and gone and it's back to work for all of us. Hopefully the road bottlenecks will have cleared up and we'll be free to travel in the area...except maybe at the weekend. All those who chose to pass the holiday abroad are home now too and hamatz is back in the kitchens.

So here's the Peach news rundown:

The Seder was held in a number of places: the Club Room, the Mifgash, various relatives and friends houses and, of course, out in nature... We had our Seder amongst a portion of the family and it was nice and intimate, not to mention a lot of fun too. The food was great and it was nice to sit unhurried until we all felt satisfied that we had fulfilled the injunction to tell the story of Passover.

On Saturday the Pishpishanti was held in the Children's Farm. There were plenty of activities and lots of food. Didn't come? Your loss....

There were any number of visitors from around the country and the world and we saw: Marky Davis (Tootsie's brother) and his family, who came to have Seder with grandma, Bella. Amalia & Gil Levine, with daughters, had Seder with mom, Helen. Tal Eliev arrived with her husband to celebrate with her family too...and have a small wedding ceremony.

Ido Gershman arrived from his trek to New Zealand. We don't know yet if he's back for a while or just a hop over to say 'hi'. Another Ido (Fuchs) was also

here but he has moved over to Metulla while studying in Tel Hai. Our own Galil came home for a visit after a months' walk on the Israel Cross Country path and Aviv arrived from Physiotherapy studies in Poland for Easter vacation. The borthers missed Golan who had to remain in the army, but had the time for a 10 km run together in memorial for the Dishon fallen.

Have you had time or inclination to get over to the Gallery in Ayalet Haschar? Marky and his daughter Sarale have a joint exhibition there. It's a fair estimation that the apple didn't fall far from the tree....go and see!

If you look at Facebook you can also see Yohai Wolfins great pics of sunrise and sunset, not to mention Yaeli (Frank) Ziv's artwork.

Are kids are supposed to be back in school now (until the next break, that is) and we hope they manage to get all their work done before tests begin.

Eddie Nemenov is finally back home and would love to receive visitors.

Will there be a ceremon for Holocaust remembrance by the wall in near the cemetary this year? We certainly hope so, but the place looks thoroughly unkempt.

That's all the news for this week. Get well soon to all those feeling ill and remember that a smile and a good deed can go a long way to making people happy.

Have a great shabbos.

The Rosenkrantz family

Commemorations:

26.04.06	Mrs. Laura Yentis	ניסן תשס"ו	כ"ח
25.04.98	Mrs. Sonia Wagner	ניסן תשנ"ח	כ"ט
03.05.92	Joe Rifkind	ניסן תשנ"ב	ל
10.05.86	Yochanan Sela	אייר תשמ"ו	א'
07.05.00	Ofer Frank	אייר תש"ס	ב'
07.05.62	David Geringer	אייר תשכ"ב	ג'

Anniversaries:

01.05	Nira & Micky Koren
02.05	Etti & Uri Edelstein
03.05	Naama & Asaf Solomon

Birthdays:

27.04	Sofia Glick (granddaughter)	28.04	Ro'I Edelstein
29.04	Jeanette Primost		Gal Franko (Wolfen grandson)
	Orit (Cohen) Kahane		Aviv Zafrani
	Edan Samberg (grandson)	30.04	Ran Ginat
	Ziv Noah Zolti	02.05	Zeev Nitzan
	Inbar Nir (granddaughter)		David Ehrenberg
01.05	Yahav Davolt (grandson)		Aviv Ellman
	Gal Hamershlag (Engelsberg g/son)		Tal Eliav
03.05	Penina Zeevi	03.05	Naftali Doari (Amit/Doari grandson)
	Adi Bat (Pearlson grandson)		

NOTICES

Mazal Tov to Ella & Doran Wallach

On the birth of the first child, a *daughter*.

Congratulations also to grandparents *Evelyn & Harold Wallach*

And all the family.

RABIES SHOTS

Ron Yisraeli, the district vet, will be giving rabies shots on

Thursday, 01.05 from 16:00

Further info will be posted on the notice board.

EMERGENCY MEDICAL SERVICE

The 'short' phone numbers for our EMS server are not functioning at present.

If you have need, please call: **03-6190579**. Please save this number on your mobile; it can be used from anywhere in the country.

Nurit